

**Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Rzeszowie**

Tekst ujednoczony

Rzeszów, dnia   października 2010 r.

**Pani
Mariola Skłodowska-Hończar**

**Przewodnicząca Rady Nadzorczej
Zakładów Tworzyw Sztucznych
GAMRAT S.A. w Jaśle**

LRZ-4112-09-01/2010
S/10/012

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 ze zm.), zwanej dalej ustawą o NIK, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie przeprowadziła kontrolę w Zakładach Tworzyw Sztucznych „Gamrat” Spółka Akcyjna z siedzibą w Jaśle, zwanych w dalszej treści Spółką w zakresie gospodarowania majątkiem Spółki w latach 2007-2009.

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokole kontroli podpisanym w dniu 21 lipca 2010 r. Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie, stosownie do art. 60 ust. 1 ustawy o NIK, przekazuje Radzie Nadzorczej GAMRAT S.A. w Jaśle niniejsze

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Najwyższa Izba Kontroli w wystąpieniu pokontrolnym, skierowanym w dniu 30 sierpnia 2010 r. do Prezesa Zarządu Andrzeja Czajki, negatywnie oceniła udzielanie – firmom zewnętrznym – zamówień na roboty budowlane oraz na dostawę odzieży ochronnej. Na ocenę tę złożyły się nieprawidłowości w działalności Zarządu Spółki w zakresie objętym kontrolą. Najwyższa Izba Kontroli w wystąpieniu do Prezesa Zarządu wносиła o zapewnienie:

- *przestrzegania wewnętrznych przepisów dotyczących trybów i form udzielania zamówień przez Spółkę podmiotom zewnętrznym, w tym w szczególności: związanych*

z powoływaniem komisji przetargowych, stosowaniem właściwych trybów zamówienia przy wyborze wykonawcy, opracowywaniem kosztorysów inwestorskich oraz zawieraniem umów z wykonawcami;

- *zawierania umów na roboty budowlane w formie określonej przepisami art. 647-648 Kodeksu Cywilnego oraz sporządzania do nich aneksów w formie wynikającej z postanowień tych umów.*

W kontroli ustalono, że kwestie udzielania zamówień przez Spółkę, w tym również procedury zlecenia robót budowlanych firmom zewnętrznym, określone były przede wszystkim w „Regulaminie zlecenia robót inwestycyjnych, remontowych i prac projektowych wykonawcom zewnętrznym” (Regulaminie), wprowadzonym w życie zarządzeniem nr 44 Prezesa Zarządu Spółki z 8 grudnia 1998 r., oraz w „Instrukcji obiegu i kontroli dokumentów”. Stosownie do tych uregulowań, zamówienia podmiotom zewnętrznym mogły zostać udzielone w trybie przetargowym lub bezprzetargowym, w zależności od zaistnienia okoliczności, wskazanych w Regulaminie.

W wyniku analizy 13 postępowań Spółki, zlecających roboty budowlane podmiotom zewnętrznym w formie konkursu ofert – w tym 11 postępowań o najwyższej wartości zamówienia – ustalono, że dokumentacje konkursowe we wszystkich badanych postępowaniach nie zawierały powodów i podstawy odstąpienia od trybu przetargowego, wymaganych treścią cz. III pkt 1 Regulaminu. Nie było w nich także dokumentów świadczących o powołaniu przez Zarząd Komisji Przetargowej (cz. I, pkt 8 Regulaminu).

Wyjaśnienia Prezesa Zarządu Spółki, iż Komisje te „powoływał ustnie Kierownik Komórki Organizacyjnej” oraz zatwierdzanie przez Prezesa protokołów z posiedzeń tych Komisji świadczą – w ocenie Najwyższej Izby Kontroli – o świadomym stosowaniu i akceptowaniu w Spółce praktyk nielegalnych, bo stojących w sprzeczności z wymogami Regulaminu.

Najwyższa Izba Kontroli stwierdziła, że Spółka – wszczynając konkursy ofert – nie posiadała kosztorysów inwestorskich, określających szacunkowe koszty realizacji zamówień a nawet – niekiedy – dokumentacji określającej szczegółowo przedmiot zamówienia.

W kontroli ustalono, że pełną wiedzę odnośnie wartości zadań (kosztów, jakie będzie zobowiązana ponieść) Spółka uzyskiwała dopiero po otwarciu ofert, przedkładanych przez wykonawców zewnętrznych.

W kontroli ustalono istotne różnice pomiędzy ofertami konkursowymi, a umowami zawartymi z wykonawcami, dotyczące wartości wykonanych robót, przy realizacji 2 zadań: „Budowa nowego ogrodzenia” – realizowanego w 2009 r. i „Budowa pomieszczeń socjalno-biurowych dla pracowników Magazynu Wykładzin” – realizowanego w 2007 r.

Wartość robót dotyczących budowy ogrodzenia, których wykonawcą była firma Usługi Budowlane R.B. w Bieczu, w ofercie konkursowej określono na kwotę 72,4 tys. zł netto. W wyniku negocjacji zmniejszono tę kwotę do 70 tys. zł netto, natomiast w umowie zawartej na realizację tego zadania, ustalono kwotę wyższą tj. 76 tys. zł netto i taką też zapłacono wykonawcy.

Wartość robót dot. budowy pomieszczeń socjalno-bytowych, których wykonawcą był SOLGAM sp. z oo. w Jasle, wg złożonej oferty konkursowej wynosił 172,2 tys. zł netto. Wskutek przeprowadzonych negocjacji z tym wykonawcą ustalono wartość robót na 169,5 tys. zł netto, jednak w umowie zawartej na realizację tego zadania ustalono kwotę 189 tys. zł netto i taką kwotę zapłacono wykonawcy. Wartość 189 tys. zł ustalona została – jak podał Prezes Zarządu Spółki – „w wyniku negocjacji”.

Najwyższa Izba Kontroli stwierdziła, że po dokonaniu wyboru oferty przez Komisję, wybór ten powinien zostać zatwierdzony przez Zarząd, jak określa to treść cz. I pkt 9 Regulaminu. Negocjacje określone są w Regulaminie jako odrębna forma trybu bezprzetargowego, niepowiązana z konkursem ofert, stąd – w ocenie Najwyższej Izby Kontroli – przeprowadzenie negocjacji w tych przypadkach było niedopuszczalne. .

Najwyższa Izba Kontroli stwierdza, że zadanie pn. „Podniesienie rurociągów oraz wykonanie instalacji c.o. i wody ppoż. w magazynie pionowego składowania wykładzin PCV” zostało zrealizowane w 2007 r. bez zawarcia przez Spółkę pisemnej umowy z wykonawcą.

W kontroli ustalono, że wartość tego przedsięwzięcia wynosiła 70, 3 tys. zł netto, a wykonawcą – wyłonionym w konkursie ofert – było PPHU „INSTAL-MONT” Jasło. Roboty zostały wykonane na podstawie zamówienia na zakup z dnia 18 kwietnia 2007 r. zatwierdzonego przez Pełnomocnika Spółki Kierownika Działu Zakupów na kwotę 70 tys. zł.

Na realizację zadania pomiędzy Spółką a wykonawcą nie została zawarta pisemna umowa, co było nieprawidłowością w świetle przepisów art. 647-648 *Kodeksu Cywilnego*. Powołane przepisy stanowią, że roboty budowlane zleca się w drodze umowy, która powinna być stwierdzona pismem.

Najwyższa Izba Kontroli negatywnie oceniła sposób wyboru firmy SOLGAM Sp. z o.o. na dostawcę odzieży roboczej, sprzętu ochrony osobistej i środków czystości dla pracowników Spółki oraz na prowadzenie magazynu odzieży roboczej i obsługi pracowników Spółki w zakresie wydawania i ewidencjonowania środków ochrony osobistej.

W kontroli ustalono, że od 1 sierpnia 2003 r. kompleksową obsługę Spółki w zakresie gospodarki odzieżą roboczą i ochronną realizowała firma SOLGAM, na podstawie dwóch umów. Obie umowy na powyższą działalność zawarte zostały bez przeprowadzenia wcześniej przetargu.

Stosownie do treści pkt 2d zarządzenia nr 5 Prezesa Zarządu Dyrektora Generalnego z dnia 6 marca 2001 r. w sprawie zasad zawierania i obiegu umów, komórka organizacyjna – przy opracowywaniu negocjowaniu umowy – winna przeprowadzić przetarg, jeśli, między innymi, przetarg daje podstawy uzyskania korzystniejszych dla Spółki warunków umowy.

Powyższe umowy – ze strony Spółki – podpisali: Dyrektor Ekonomiczno-Finansowy i Prokurent, Dyrektor Handlowy.

Najwyższa Izba Kontroli negatywnie oceniła sposób dokonania wyboru firmy SOLGAM na wykonawcę rozbiórki budynku produkcyjnego A-16/n wraz z przyległymi do niego obiektami, zlokalizowanych na terenie Spółki.

W kontroli ustalono, że Komisja Przetargowa – w drodze konkursu ofert – wybrała, jako ofertę najkorzystniejszą, na wykonawcę tego zadania firmę ZŁOMLUX, która zaproponowała cenę 245 tys. zł netto. Swoją decyzję Komisja uwidoczniała w protokole z posiedzenia w dniu 6 marca 2009 r. W protokole tym, w rubryce „zatwierdzam” Prezes Zarządu Spółki odręcznie napisał dyspozycję zaproszenia do negocjacji firmy SOLGAM.

Stosownie do treści cz. I pkt 9 cyt. Regulaminu, w bezprzetargowym konkursie ofert wyboru wykonawcy dokonuje Komisja Przetargowa a Zarząd zatwierdza ten wybór.

Najwyższa Izba Kontroli stwierdziła, że polecenie Prezesa Zarządu było nielegalne w świetle ustanowionych przez niego przepisów regulujących zlecenie robót budowlanych.

W kontroli ustalono, że w dniu 4 maja 2009 r. zawarto stosowną umowę z firmą SOLGAM, której powierzono wykonanie ww. rozbiórki, określając wartość robót na 234 tys. zł netto, tj. o 11 tys. zł mniej niż wybrana przez Komisję oferta firmy ZŁOMLUX. W trakcie realizacji zadania podpisano protokół konieczności (bez daty) w zakresie robót zamiennych i dodatkowych. Protokół ten, podpisany ze strony Spółki przez 2-ch pracowników, nie został zatwierdzony przez dwóch członków Zarządu, jak wymagał tego Statut Spółki w treści § 21. W protokole tym jest podpis Prezesa Zarządu a dokument ten – wraz z umową i protokołem odbioru robót – stanowił jedyną podstawę rozliczenia wykonanych robót, bowiem do umowy nie został sporządzony aneks, wynikający z ustaleń zawartych w protokole uzgodnień. Konieczność wyrażenia zgody na piśmie na każdą zmianę umowy – pod rygorem nieważności – zawarto w § 7 tej umowy.

W kontroli ustalono, że SOLGAM nie wykonała zakresu robót, przewidzianego w umowie (Spółka zrezygnowała z rozbiórki fundamentów budynku i usunięcia gruzu z części podpiwniczonej łapaczy ścieków kwaśnych), w zamian za co – na podstawie protokołu konieczności – SOLGAM wykonać miała inne roboty, określone jako dodatkowe. Roboty dodatkowe uznano za roboty zamienne do robót niewykonanych i określono sposób rozliczenia ww. robót jako „kompensata”.

Najwyższa Izba Kontroli stwierdziła, że do umowy jak i do protokołu konieczności nie zostały sporządzone kosztorysy inwestorskie, co miało wpływ na końcowe rozliczenia zadania.

W kontroli ustalono, że SOLGAM – w dniach 3 i 23 lipca 2009 r. przedstawił Spółce do zapłaty faktury na łączną kwotę 256,3 tys. zł netto. Faktury te w dniu 27 lipca 2009 r. zostały odesłane wystawcy bez księgowania a wyceny robót dokonał rzeczoznawca z Naczelnej Organizacji Technicznej. Na tej podstawie, w dniu 2 grudnia 2009 r. przyjęto rozliczenie robót rozbiórkowych budynku A-16/n, w kwocie 174,7 tys. zł netto.

Przedstawiając powyższe uwagi i oceny, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie, na podstawie art. 60 ust. 2 ustawy o NIK, wnosi o zapewnienie przestrzegania

przez Zarząd Spółki wewnętrznych przepisów regulujących zasady udzielania zamówień podmiotom zewnętrznym.

Na podstawie art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego przysługuje Radzie Nadzorczej prawo zgłoszenia do dyrektora Delegatury NIK w Rzeszowie umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosku, zawartych w tym wystąpieniu.

Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, oczekuje od Rady Nadzorczej przedstawienia, w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosku bądź o działaniach podjętych w celu realizacji wniosku lub o przyczynach niepodjęcia takich działań.

W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadesłania informacji, o którym mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały właściwej komisji NIK.